N° 3
10 F
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

48 PAGINA'S

ER ZAL GEVOCHTEN WORDEN OM HET SUPER-KUIFJE EERST TE LEZEN !

LEES KUIFJE

RUIDENIER

MORGENPOST

LEES IN HET " SUPER-KUIFJE " :

EN ALLE VERHALEN WAARVAN JE HOUDT :

DAG VRIENDEN! IK BEN HET " SUPER-KUIFJE " VAN

48 PAGINA'S

HOE vind je me? Ik hoor je reeds zeggen : « Fantastisch! Geweldig! Denderend! » - Dank je! Je bent erg vriendelijk, maar het is waar dat ik mijn best heb gedaan om je een prachtige verrassing te bezorgen!

Je hebt het gezien, ik heb nu achtenveertig prachtige kleurpagina's. In één omslag van « Kuifje » zitten eigenlijk twee weekbladen : tweeëndertig pagina's met mooie tekenverhalen en de nieuwe « Kuifje's Magazine » van zestien pagina's, met reportages en kleurenfoto's.

Vormen die twee geen prachtig geheel?

Je zal me zeggen : « Accoord. Maar je kost ook weer een tikje meer! » Vrienden, maak even de rekening : Het nieuwe « Kuifje » zou 12 F. moeten kosten, maar je betaalt er slechts 10 F. voor. In Nederland zal ons blad per los nummer 75 ct. kosten.

En dan spreken we nog niet van de Grote Prijsvraag 1960 met prijzen voor een waarde van 500.000 B.F. of 38.000 gulden. De eerste prijs is een prachtige « Fiat ».

Tot besluit dank ik je voor je trouw. Het is dank zij jou, beste vriend lezer, dat wij de twaalf pagina's van ons eerste nummer, verschenen in 1946, bestendig hebben kunnen opvoeren. 1960 brengt je dus achtenveertig pagina's.

Dank zij de trouw en de vriendschap van onze lezers, zijn en blijven we het beste blad ter wereld voor alle jongelui van 7 tot 77 jaar!

Kuifje

Sneller dan
DE ZON

IN september van het jaar 1956 vloog Apt, kapitein van de Amerikaanse Luchtmacht, voor het eerst met een Bell X2. Hij moest, in theorie, een hoogte van 38,4 kilometer bereiken en een snelheid van 3.000 km per uur! De ongelukkige piloot keerde van deze opdracht nooit terug. Zijn vliegtuig ontplofte in de lucht. Dit ongeluk wekte bij de vliegtuigconstructeurs een grote verslagenheid, maar zij gaven daarom hun experimenten en hun studies niet op.

Sedert jaren dromen alle vliegtuigbouwers er van een toestel op de markt te brengen dat véél sneller is dan al de thans bestaande vliegtuigen. Het vliegtuig van de toekomst zal een snelheid van 3.200 km per uur bereiken. Het zal vliegen op een hoogte die schommelt tussen 18.000 en 24.000 meter en zijn actieradius zal 7.300 km bedragen.

Het vliegtuig van het jaar 2000 zou, volgens sommige technici, een lange, smalle romp hebben, weinig uitgerekte vleugels en misschien « eend »-staartvlakken, d.w.z. regelaars nabij de neus van het vliegtuig, dus vooraan en niet achteraan. Zijn gewicht zou van 90 tot 270 ton bedragen en er zou plaats zijn voor 70 tot 160 passagiers. In zijn vlucht van het Oosten naar het Westen zou het sneller zijn dan de zon! Een vliegtuig dat te Londen zou opstijgen om 11 uur in de voormiddag (plaatselijke tijd), zou te Los Angeles om 8 uur 's morgens (plaatselijke tijd) toekomen. Dit wil zeggen: de reizigers zouden vroeger aankomen dan ze vertrokken zijn!

Sommige constructeurs zijn nog stoutmoediger en tekenen plannen voor een vliegtuig dat de snelheid van Mach 7 zou bereiken (meer dan (7.500 km per uur). De reis Brussel-New York zou nog slechts drie kwartier duren! Met een Boeing 707 duurt ze thans nog zeven uur.

Volgende week praten we over het jongste ontwerp van Lockheed.

Op speurtocht met

De detective wenst absoluut te weten hoe de kleine bandiet het aan boord legt enorme brandk

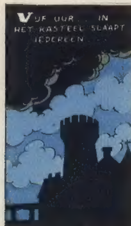

KOLONEL CLIFTON

door Raymond Macherot

telen. Hij trekt de wacht op in het park van lady Cocker, die een grote receptie geeft...

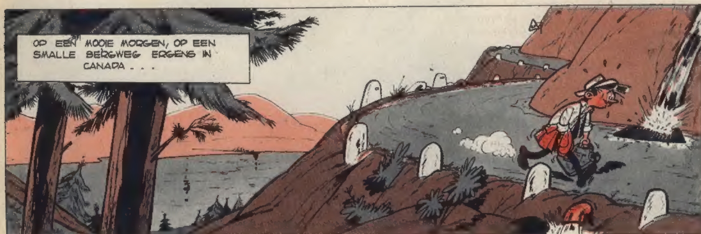

(Wordt voortgezet.)

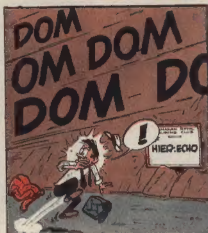

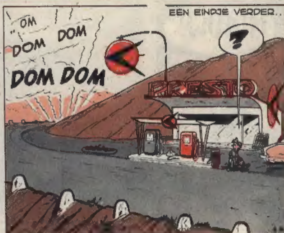
DE HAAiEN VAN DE RiNG

Een avontuur van

ROCK DERBY

Door Greg

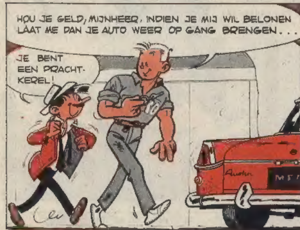

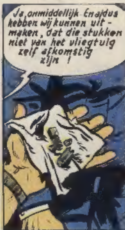

DUEL IN DE W

Dan is op het nippertje ontsnapt aan een vreselijk ongel

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, c

OLKEN

door
Albert Weinberg

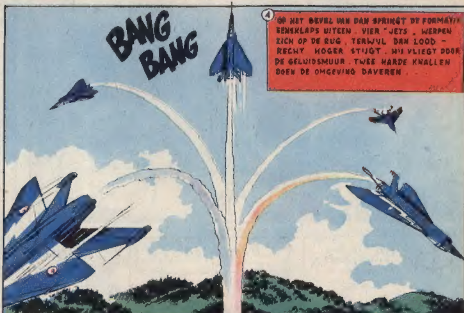

...les wijst er op dat zijn « Driehoek » gesaboteerd werd...

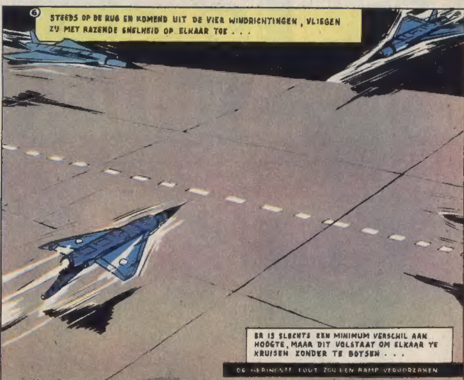

(Wordt voortgezet.)

...es je ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK

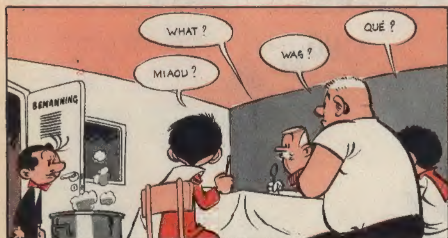

De wonderbare tocht van

De kapitein wil Tim Lobus, een berucht bandiet, op een verlaten eiland afhalen en er Spaghe

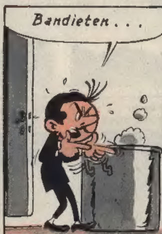

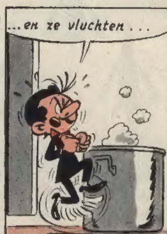

SIGNOR SPAGHETTI

DOOR ATTANASIO ✱ SCENARIO: GOSCINNY

op achterlaten .

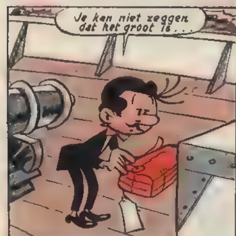

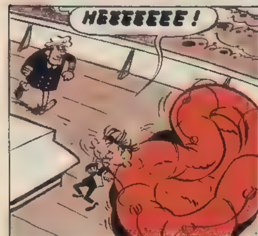

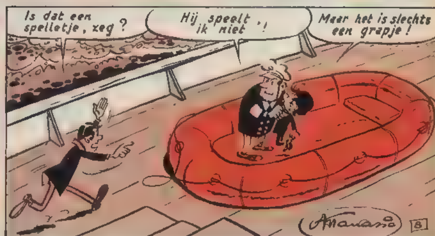

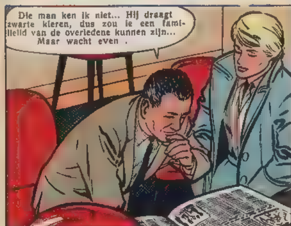

(Wordt voortgezet.)

MICHEL VAILLANT *op*

HET CIRCUIT

Terwijl Michel oefent met het oog op de grote race van Warschau, leidt Agnes op haar cent...

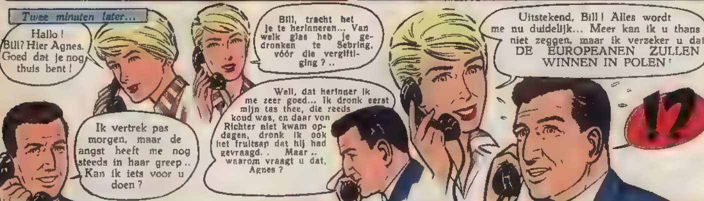

VAN DE ANGST !

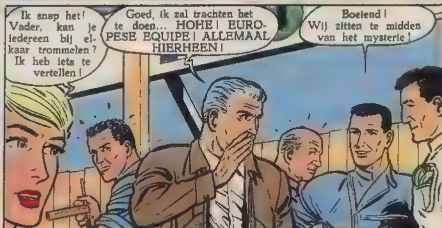

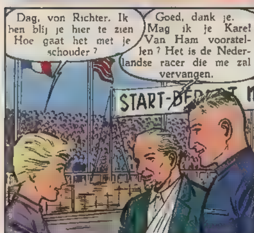
rzoek. Zij wil weten wie de wagens van de Europese racers heeft gesaboteerd.

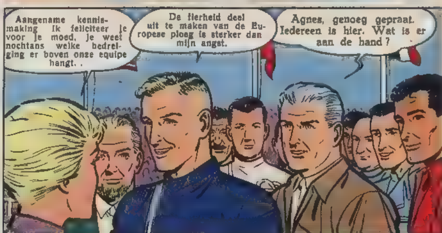
Warschau.
Wij zijn niet meer op de elegante Europese omlopen. Er zijn geen tribunes, slechts enkele treden en een tamelijk primitieve installatie voor de pers en de officiële afgevaardigden. Stands zijn er eigenlijk niet. Alles gebeurt in open lucht, maar de Poolse lente is zacht en vrolijk Het weer is heerlijk. Talrijke toeschouwers willen de internationale race bijwonen. Agnes komt toe...

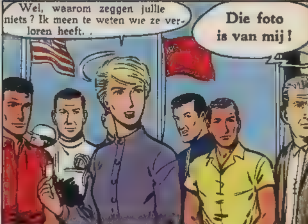

ALBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

(Wordt voortgezet)

HET GROEN DO

TEKENINGEN : E. AIDANS

Pat en Tom weten dat zij niet lang verborgen kunnen blijven aan boord van de cargo en daarom gaan ze hand in hand naar de kapitein en vertellen hun avonturen...

Veel geluk !

Vaarwel, kapitein ! En hartelijk dank !

Anaa in een centrum van de pareloestervangst. Pat en Tom ontschepen te midden van een vloot Polynesische prauwen.

De jonge reizigers worden hartelijk en naar de traditie van het eiland onthaald.

Tom en Pat danken voor het hartelijk onthaal en vertellen dat zij zo vlug mogelijk naar Peru zouden willen gaan..

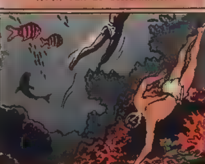

Tom en Pat vergeten hun avonturen en gedurende enkele uren delen zij het leven van de oesterduikers.

Eensklaps een onheilspellende schaduw...

11

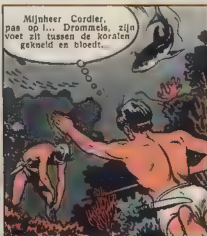
SSIER

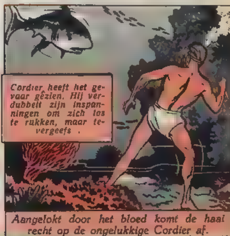
Pat en Tom konden uit de geheime stad, waar zij gevangen werden gehouden door Blomm en compagnie, ontsnappen. Zij zochten hun toevlucht op een cargo

CENARIO : J. EN F. GALL

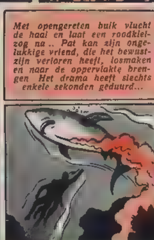

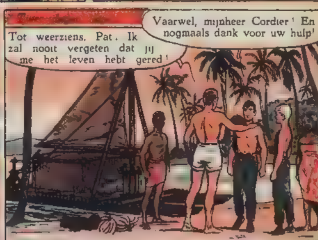

Met opengereten buik vlucht de haai en laat een roodkielzog na .. Pat kan zijn ongelukkige vriend, die het bewustzijn verloren heeft, losmaken en naar de oppervlakte brengen. Het drama heeft slechts enkele sekonden geduurd...

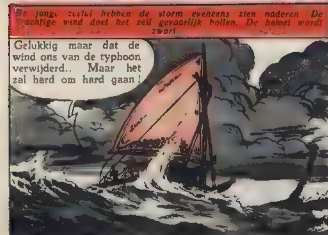

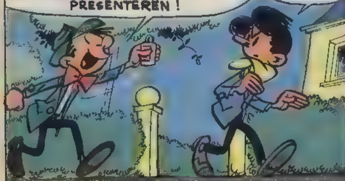
(Wordt voortgezet.)

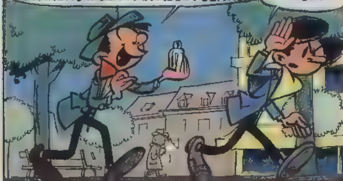

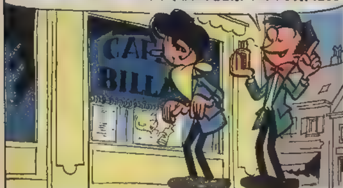
TON en TINNEKE

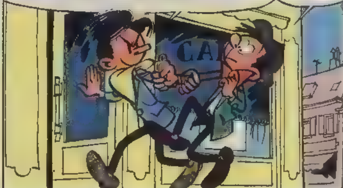

EEN HAARWATERTJE...

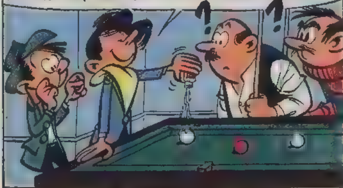

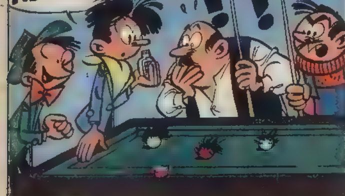

Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE

140

MASKER

D[illegible] primitieve volkeren. Ze hebben [illegible] gebruikt bij dansen [illegible] begrafenissen [illegible] Nieuw-Zeeland [illegible] noordoosten van Australië [illegible]

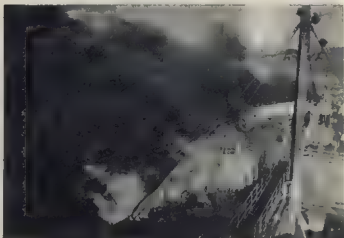
"WIJ MOETEN VAREN, AL WAS HET DOOR

DE ZEESLEEPVAART

TROTS en sterk is de zeesleper met zijn hoge kop en lage achterschip. Als een olifant zo sterk, maar sierlijk van lijn en pittig als een raspaardje. Dit fiere motorschip, dat soms in vliegende stormen, op woeste zeeën zijn werk moet doen, houdt Nederland in ere als zeevarende natie. Het Oud-Hollandse gezegde: « Wij moeten varen, al was het door de hel met brandende zeilen », is nog steeds geen holle beeldspraak.

In Rotterdam is de grootste zeesleepbootrederij ter wereld gevestigd: L. Smit & Co's Internationale Sleepdienst. Een bedrijf met een vloot van twintig zeeschepen, die het afgelopen jaar bijna 400.000 sleepmijlen aflegden. Veel saaie mijlen, maar ook avontuurlijke reizen, worstelingen op de oceanen en angstige uren in tropische cyclonen. Angst om de vernietigingsdrift der kolkende golven. En dan de onafgebroken zorg voor de « sleep », het dok, de baggermolen of de geweldige kraan, die als een onhandige lobbes aan de kabel vastzit. Maar bijna altijd komt

De Noorweegse tanker « Artenis » werd door Smit en Co in veilige haven geloodst, nadat een hevige brand het schip had geteisterd.

E HEL MET BRANDENDE ZEILEN!"

het transport heelhuids over. Per jaar verspeelt Smit niet meer dan 0.385 percent van alle gesleepte objecten, dat is minder dan alle andere rederijen.

Spannend is het leven op een sleepboot, spannender dan een boek het kan beschrijven. De kleine bemanning — niet meer dan 24 man — bestaat uit « pure » zeelieden, die in ogenblikken van gevaar hun mannetje staan. Het zijn vaak jonge kerels. Zij houden van de uitgestrektheid der zeeën, zoals een boer van zijn akkers. Wanneer zij na een maandenlange reis in Rotterdam terugkeren, is hun commentaar sober en wuiven ze lachend hun prestaties weg. Zo reageerde bijvoorbeeld de bemanning van de « Elbe », toen zij op 9 januari j.l. in Japan aankwam na een bijzonder zwaar transport van twee vliegdekschepen. Een paar maanden tevoren had de « Elbe » onder commando van kapitein A. Poot in 29 dagen twee van dergelijke moeilijk te hanteren gevaarten, de « Petrov Bay » en de « Sergent Bay », van Boston naar Antwerpen en Zeebrugge gebracht. Ook een stormachtige reis. Driehonderd mijl bewesten het Kanaal liep de barometer 14 millibaren steil naar beneden. Een duivelse orkaan sloeg de mannen op de vliegdekschepen bijna overboord. Maar het transport trotseerde het geweld, de lange sleeptrossen bleven heel en met behulp van een tweede sleepboot werden de kolossen parmantig het Kanaal binnengeloodst.

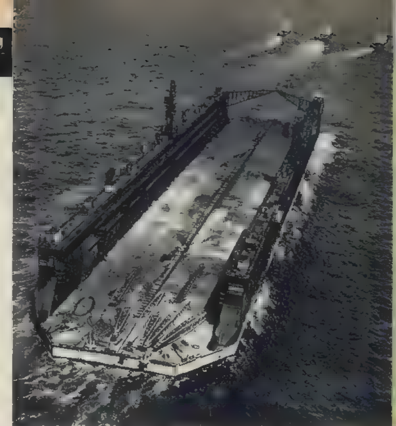
De tegenslag, die de « Elbe » op de reis van New York naar Japan ondervond, overtrof nog de laatste verschrikkingen. De stoere sleper geraakte in de Stille Oceaan in een gevecht op leven en dood. Op 15 december was de zee hoog en wild, zware regenbuien sloegen een gordijn tussen de « gangmaker » en de vliegdekschepen, de « Mission Bay » en de « Guadalcanal », de golven striemden de dekken en teisterden de wachtposten. Tijdens de hondewacht brak een stoottouw van de sleep. Ten koste van enorme inspanningen werd de averij hersteld, maar even later constateerde de platvoetwacht een nieuwe ramp: de tros vernield. De manilla was in de schroef geraakt, de « Elbe » stampte hulpeloos in de nog steeds razende oceaan. De vliegdekschepen raakten ver los. Tevergeefs trachtten de bemanningsleden van de zeesleper de kabel uit de schroef te trekken. Zelfs toen een torpedojager en een vliegkampschip een onderwaterduikuitrusting, een pneumatische zaag en speciale messen meebrachten, belemmerden de onophoudelijke storm het zo noodzakelijke herstelwerk. Een paar dagen later snelde een sleepboot van de Amerikaanse marine te hulp, een uitzonderlijk gebeuren, omdat de militairen gewoonlijk pas in actie komen wanneer er acuut gevaar voor mensenlevens bestaat. De Amerikaanse marineduikers leverden een prachtig staaltje van moed en doorzettingsvermogen door, terwijl grote haaien om de « Elbe » zwierven, de schroef van haar beklemming te ontdoen.

De reacties op de worsteling van de « Elbe » bleven niet uit. In Rotterdam ontving de Sleepdienst talloze brieven, waarin het harde zeemansbestaan werd bezongen en het dappere volhouden van de Nederlandse bemanning geprezen. Iemand schreef, dat zijn zoontje van zeven jaar er niet van kon slapen. « Iedere avond gedenkt hij de mannen van de « Elbe » in zijn avondgebedje »

★

In 1842 begon Smit met één stoomsleepbootje, zeilschepen van Hellevoetsluis naar Rotterdam te slepen. Met de felle concurrentie van vroeger varieerden voorspoed en ongeluk ieder jaar met de wispelturigheid van het werkterrein: de zeeën. Maar de historische woorden van een Indonesische sultan: « Een Hollander drijft beter dan hij rijdt of loopt », zijn voor de Rotterdamse zeelieden nooit een twijfelpunt geweest. Hun gehechtheid aan de schuiten, hun liefde voor het precieze, enerverende werk over afstanden van duizenden mijlen met vaak een triomfantelijke thuiskomst, vormen de basis voor de wereldreputatie van hun sleepdiensten.

Het leven op een koopvaardijschip is natuurlijk iets heel anders. Een sleepboot is een werkschip, zij maakt geen plezierreisjes. Maar elk schip betekent een onmisbare steun voor de wereldvloot. Grote waterbouwkundige werken in afgelegen gebieden zijn mogelijk doordat het ranke vaartuig met het sterke hart kranen, dokken en imposante installaties naar de plaats van bestemming kan brengen.

Het transport van een enorm droogdok van Portsmouth naar Rotterdam was een opgave, die Smit en Co met drie slepers volgens plan vervulde.

Smit en Co heeft vier schepen met een vermogen van meer dan 4.000 pk. De « Zwarte Zee » is de sterkste met 4.200, dan volgen de « Clyde » en de « Elbe » met 4.000 pk. Dit jaar zal een nieuw schip, de « Missisipi », van de werf glijden met een capaciteit van 3.200 pk. Deze cijfers steken nogal af tegen het bezit van andere sleepvaartmaatschappijen, die in Europa samen slechts twee schepen rijk zijn van dit kaliber. Behalve het « zwaarste geschut » heeft Smit en Co nog zestien oceaanslepers in de vaart, twee en twintig voor kustgebieden en havens en onder meer negen oergingsschepen.

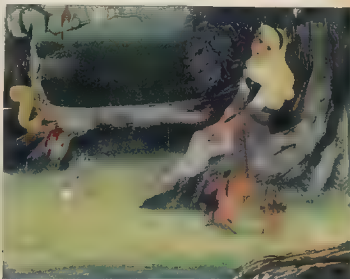
Uiterlijk en comfort in de scheepvaart zijn de laatste jaren belangrijk verbeterd. De vorm van een zeesleepboot heeft zijn « klassieke » oorsprong nooit verloochend: een hoog voorschip met accomodatie voor kapitein, officieren en andere opvarenden. De hutten en messrooms zijn modern en gezellig ingericht; er zijn douche-gelegenheden en een speciale verse lucht-installatie. In de kombuis viert de kok triomfen, of wordt hij uitgemaakt voor nietsnut al naar gelang het resultaat van zijn kookkunst...

Wat de sfeer op een sleper typeert is het gemeenschapsgevoel, de « team-geest », die in staat is « bergen » te verzetten als het er op aan komt. Als de storm de zee opzwiept, als een schip in nood verkeert en het geholpen moet worden, als de stroming tegen zit en er een periode van zenuwslopend wachten aanbreekt. In het laatste geval kan de stemming van opgewekte activiteit omslaan in een van neerslachtige werkloosheid. Maar de Hollandse sleper weet, dat zijn paraatheid ieder ogenblik weer vereist kan zijn en dit besef houdt hem in evenwicht.

B. DE GRAAF

Het vastmaken van de tros op de zeesleper is een karwei, dat snel en vakkundig moet worden verricht.

De schone Slaapster

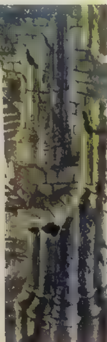
WIE kent er het sprookje van de *Schone Slaapster* niet? Iedereen kent het, iedereen heeft het gelezen of heeft er op de schoot van grootmoeder of moeder met ademloze spanning naar geluisterd. Het is mogelijk dat je thans geen sprookjes meer leest, maar toch zijn we er van overtuigd dat je zeer graag naar de sprookjesachtig mooie film gaat kijken die Walt Disney van de *Schone Slaapster* heeft gemaakt

Al zijn technisch kunnen heeft Walt Disney aan deze film besteed. Maar er is meer. De poëzie werd niet ter zijde gelaten, de tekeningen zijn prachtig, de kleuren schitterend. De opnamen zijn zo perfekt dat men de indruk krijgt dat deze tekenfilm werkelijk leeft! Er zit een diepte en een reliëf in, die men niet in iedere tekenfilm vindt.

Hier volgen dan enkele cijfers die je een idee zullen geven van de technische en artistieke middelen, gebruikt voor de realisatie van de *Schone Slaapster*. Driehonderd tekenaars maakten 432.000 tekeningen. Dat kostte hen 6 jaar werk! De tekeningen werden één na één op band gemonteerd en vervolgens gefotografeerd. De film is samengesteld uit 108.000 «prentjes». En hoeveel die film kost? Het peulschilletje van 300 miljoen B. F. of iets minder dan 24 miljoen gulden.

Al het werk aan deze film besteed en de fantastische uitgaven die er voor gedaan werden, lonen de moeite. De film is werkelijk mooi en oogst in alle landen ter wereld een groot sukses. Jong en oud volgt met grote spanning de avonturen van de mooie prinses Dageraad en van de dappere prins. Je weet het, de mooie prinses werd betoverd door een boze feeks die de machten van het Kwaad aanvoert. De prins zal de heks en haar gevolg bestrijden, en dank zij de hulp van drie goede feeën, slaagt hij er in de mooie prinses te verlossen. Goed geslaagd en dramatisch zijn, naar onze mening, de sequences, waar de prins bewapend met het «schild van de deugd» en «de degen van de waarheid» strijdt tegen een afschuwelijke vuurspuwende draak. De drie goede feeën vernietigen de projektielen die door de diabolische dwergen, knechten van de boze feeks, van de toren worden gegooid. Zij veranderen de rotsen in zeepbellen, de pijlen in bloeiende twijgen, de kokende olie en de teer in een schitterende regenboog. En alles eindigt zoals een sprookje moet eindigen: goed. De prins geeft zijn mooie prinses een zoen, heel het slot ontwaakt, er wordt gefeest en gedanst. De prins en de prinses leefden lang en gelukkig

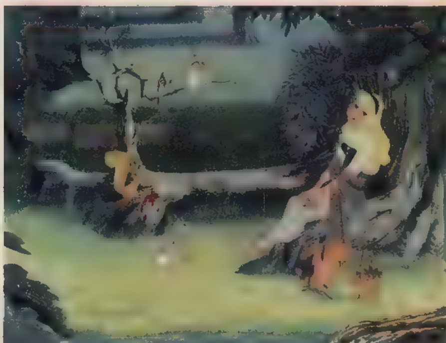
De sabbat van de diabolische kabouters. Op de troon zie je de boze feeks. De opname werd gemaakt in het somber kasteel van de heks.

De mooie prinses werd door de boze feeks in een honderdjarige slaap gedompeld. De drie goede feeën zwaaien met hun toverstok en iedereen in het kasteel valt in slaap. Intussen zullen zij naar een middel zoeken om het prinsesje te verlossen. In de lucht zie je de drie goede feeën, die zich heel, heel klein hebben gemaakt en over het slapend kasteel zwerven

Het mooi prinsesje op haar zestiende verjaardag. In het woud vertelt zij aan haar vrienden, de dieren, dat zij gedroomd heeft van een charmante prins .

De heks verandert zich in een afgrijselijke, vuurspuwende draak, die de dappere prins wil verslinden. Maar vanzelfsprekend overwint de prins de draak.

JACHT OP

Terwijl wij in onze « Land Rover » langzaam over de savanne hotsten, vertelde Hal Prowse, onze gids, verhalen over de zwarte neushoorn, die de meest ervaren jagers de haren te bergen deden rijzen.

DE zwarte neushoorn die men in Kenia vindt, is het gevaarlijkste exemplaar van zijn soort. Men heeft soms de indruk dat hij razend is. Wanneer je die logge massa, voorafgegaan door één hoorn als een stootram, met een snelheid van 40 km per uur op je ziet toekomen, is je hart nog maar een boon groot. Dat zijn ogenblikken die je nooit meer vergeet !

Mamu, onze beste spoorzoeker, knikte bevestigend. Mamu is een zwarte, met grote scherpe ogen en met lange, magere armen. Over de neushoorn weet hij meer dan om het even wie. Hij kan je vertellen of de neushoorn goed gegeten heeft door de uitwerpselen van het dier te bekijken. Aan de lengte van de stappen ziet hij of het dier zenuwachtig en ongerust is, en aan de diepte van de sporen die de neushoorn nalaat kan Mamu zien of hij woedend is. Mamu weet ook wanneer de neushoorn dorst heeft door te kijken of de sporen regelrecht naar een waterplas lopen. Aan de sporen die de rhinoceros laat waar hij zijn flanken tegen een boom gewreven heeft, weet Mamu of hij goed gehumeurd en vrolijk is. Mamu is de Sherlock Holmes van de neushoorns.

Vijf dagen lang...

In de omgeving van Nairobi, de hoofdstad van Kenia die 25.000 inwoners telt en op een hoogte van 1.600 meter tegen de Kilimandjaro ligt, hadden Hal en Mamu de sporen van een flinke neushoorn ontdekt. Het dier was ergens in de omgeving, maar waar juist ? De gevonden sporen waren vierentwintig uur oud, het was dus uitgesloten het dier onmiddellijk te vinden. De rhinoceros is misschien niet zeer intelligent, maar nog altijd verstandig genoeg om niet in het klaar daglicht over de savanne te wandelen. Gewoonlijk slapen de dieren trouwens tijdens de dag. Ze kiezen een plaatsje dat goed beschermd is tegen de hete zonnestralen en tegen indiscrete blikken.

Vier dagen lang volgden wij reeds het spoor van het wild. Alsof hij voelde dat wij het doel naderden, vertelde Hal ons die avond laconiek dat een neushoorn die chargeert honderd meter in negen seconden aflegt en dat de jager het dier in de kop moet treffen, wil hij een kans maken zijn avontuur aan zijn vrienden te kunnen vertellen. De jager moet er natuurlijk voor zorgen de kogel niet in de hoorn te schieten, want het is steeds jammer zulk een prachtige trofee te beschadigen.

"Schiet! maar schiet dan toch!"

De vijfde dag vond Mamu het dier. Het had een schuilplaats gezocht in een lange, tamelijk smalle ravijn en er was geen kwestie van het daar met onze « Land Rover » te volgen. Wij stapten dus te voet achter Mamu aan, die een geweer met dubbele loop droeg. Hal bezat een Jeffery 450 en Gulu, onze tweede spoorzoeker, droeg een Winchester 458. Eensklaps bleef Mamu staan. Verse en oude sporen liepen door elkaar. Wij namen de geweren over en de spoorzoekers hurkten neer om al de geheimen van de neushoorn in voetafdrukken te lezen. Na een tijd, liepen onze gidsen naar het hoge struikgewas en gaven ons een teken te volgen. Zij hadden de prooi ontdekt. Heel omzichtig naderden we en na een tijd merkten we een enorme donker-grijze massa. De neushoorn had ons ook gevoeld, want hij kwam overeind en knorde. Wij zagen hem uit het kreupelhout komen en chargeren :

— Schiet ! Maar schiet toch ! huilde Hal.

Als de neushoorn op je afstormt, heb je de tijd niet meer om na te denken. Je moet het geweer schouderen en naar de kop mikken...

DE ZWARTE NEUSHOORN

Meer dan eens zagen we neushoornmoeders op wandel met hun jongen. Dat zijn geen prooien voor jagers welke die naam waardig zijn.

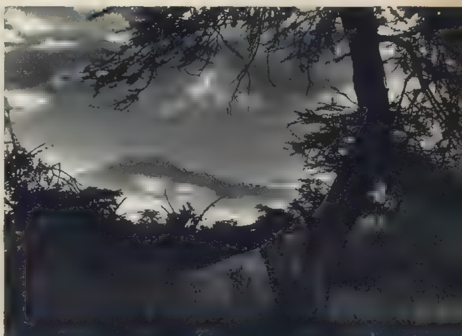

Eens ontdekt, springt de neushoorn vlug overeind en chargeert. Hij is vlugger dan je denken zou !

Ik dacht alleen maar aan schieten, maar ik was als het ware verlamd... Ik mikte naar de kop en zou afdrukken... Ik zou afdrukken... Ik zou afdrukken, ik moest... Het dier was nog slechts op een twaalftal meter van ons... De Jeffery van Hal knalde één seconde voor mijn Winchester. Het reusachtig dier vertraagde en mijn kogel velde het neer. De logge massa stortte op de grond en rolde op de flank te midden van een dichte stofwolk, op 6 meter afstand van ons.

Onze spoorzoekers sneden het enorme dier aan stukken. Ze haalden er de eetbare gedeelten uit. Met de huid van de rug maakte ik een tafellaken dat bijna twee centimeter dik is. Uit de poten asbakjes en sigarettendoosjes. Deze fraaie stukken herinneren me thans aan een van de meest aangrijpende en ook hachelijkste ogenblikken van mijn leven. De hoorn van de rhinoceros is mijn mooiste jachttrofee

H. VANDUIN

In de schaduw van de Kilimandjaro is de plantengroei schraal, maar het landschap is overweldigend mooi.

ONS SPEL MET ZWARTE KAT

DE KOFFIE VAN ALLE JONGELUI MET KUIFJE'S BONS

SPEL VAN DE 8e WEEK : Ken je deze voorwerpen ?

FOTO 1 : Gaat het hier om stukjes plastic-schuim, om suiker of om ijskristallen ?

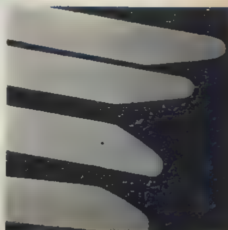
FOTO 2 : De baleinen van een hemd, beenderen, visgraten ?

A. F. 1 : Suiker. F. 2 : Baleinen van een hemd

Lees deze spelen aandachtig. Je wint er misschien KUIFJE'S BONS mee door juist te antwoorden op de vraag die je zal gesteld worden na het spel van de 10e week.

EEN REUS VAN ONZE TIJD

DE CONV

DE kerstboodschap 1958 van president Eisenhower werd uitgezonden door de Amerikaanse satelliet « Score ». Deze satelliet was eigenlijk een lange afstandsraket Convair « Atlas », die voor de gelegenheid in een kunstmatige satelliet met radiozendpost was omgetoverd. Sedertien maakt « Atlas » deel uit van de inventaris van de Amerikaanse luchtmacht. Dit betekent, dat deze raket tot de standaardwapens van de Verenigde Staten behoort. De Convair « Atlas » is de eerste Amerikaanse lange afstandsraket. Ze is ook verbonden aan het programma voor wetenschappelijke opzoekingen in de ruimte.

Na een bepaald aantal minuten en wanneer een bepaalde snelheid is bereikt, wordt de eerste verdieping van de raket uitgeworpen. Let op de twee kleine zijraketten die de stabiliteit van het tuig verzekeren.

Twee verdiepingen : 120 ton

DE *Convair* « Atlas » werd reeds voor wetenschappelijke doeleinden gebruikt en zal als dusdanig in de toekomst nog ingezet worden. Maar wij moeten er hier onmiddellijk aan toevoegen, dat deze rol slechts bijkomstig is. De *Convair* « Atlas » werd gebouwd om atoombommen naar een bepaalde plaats te brengen.

Over het algemeen denkt men dat de raketten minder kosten dan de vliegtuigen. Het volgend cijfer zal je het tegendeel bewijzen : de studie van de « Atlas » begon in het jaar 1946. Er waren dus **zestien** jaar studie en werk nodig, vooraleer deze raket practisch kon gebruikt worden. De eigenlijke studie van de huidige raket begon echter pas in 1953, nadat de Amerikanen er in geslaagd waren atoomladingen van een beperkt volume en gewicht te vervaardigen. Dit laatste maakte de conceptie mogelijk van een tuig, dat de atoomladingen tot op méér dan 8.000 km van hun vertrekpunt kon brengen. Voordien waren de atoomladingen zo groot en zo zwaar dat er, om ze te vervoeren, een raket zou nodig geweest zijn tien of vijftien maal groter dan de « Atlas ». En nochtans weegt de « Atlas » reeds 120 ton !

De voltooiing van de « Atlas » was delicaat. De raket bestaat uit twee verdiepingen, d.w.z. dat zij samengesteld is uit twee delen, die ieder van een motor zijn voorzien en die zich van elkaar afscheiden in de vlucht. De prestaties van de

RAAP DE HANDSCHOEN OP !

LAS”

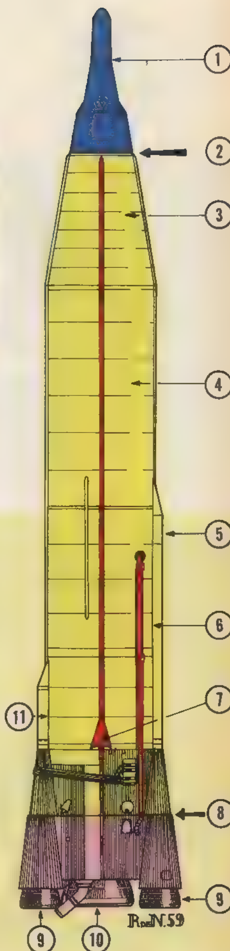
OP dinsdag, 20 oktober, waren Baardemakers en ik in een kleine vissershaven van Bretagne verzeild. Het was ongeveer negen uur 's avonds. Wij oordeelden dat het te laat was om naar huis terug te rijden en besloten de nacht door te brengen in het « Hôtel des Voyageurs ». Na het avondmaal zwierven wij in de dode straten van de kleine stad en slenterden langs de haven. Af en toe gingen wij een van de kleine visserskroegen binnen, om ons vertrouwd te maken met de typische atmosfeer

doods
buiten
duiste
mekaa
ling z
Een t
dan d
van de
de an
ting v
serslo
Baar
om d
vlucht
loor i
Ongetv
een u

STEEKKAART VAN DE “ATLAS”

Naam : Convair.
Voornaam : « Atlas »
Kennummer : SM-65.
Hoogte : 26,50 m.
Diameter van het omhulsel : 3,04 m.
Lanceergewicht : van 113 tot 118 ton.
Stuwkracht bij de start : 178 ton.
Kan een afstand van 10.000 km en zelfs meer afleggen.
Kan een hoogte van 960 km bereiken.
Snelheid wanneer ze terug de atmosfeer ingaat : 25.700 km per uur

DE “ATLAS” « MET NEUS MK-3 »

1. Neus die de atoomlading beschermt. — 2. Scheiding van de tweede verdieping en de neus. — 3. Stuur- en navigatiedispositieven. — 4. Bovenste reservoir (kerosine). — 5. Bekleding van de kerosineleidingen. — 6. Onderste reservoir (vloeibare waterstof). — 7. Stabilisatieraketten (een aan iedere zijde van de raket). — 8. Scheiding van de eerste en de tweede verdieping. — 9. Acceleratieraketten Rocketdyne LR-105-NA, met een stuwkracht van 68 ton ieder. — 10. Raketmotor Rocketdyne LR-89-NA3, met een stuwkracht van 27 ton.

raket hangen af van de verhouding gewicht-stuwkracht, d.w.z. van een cijfer dat men verkrijgt wanneer men het gewicht van de raket deelt door de stuwkracht van de motor. Hoe kleiner het gewicht, hoe gunstiger de verhouding is. Het is om deze reden dat men het gewicht zoveel mogelijk tracht te verminderen. Zodra de verbranding van de startraketten beëindigd is, wordt dit dood gewicht afgeworpen. Het zijn deze raketten die de EERSTE VERDIEPING vormen. Zodra de eerste verdieping afgeworpen is, wordt de motor van de TWEEDE VERDIEPING ingeschakeld. De « Atlas » telt slechts twee verdiepingen, maar er bestaan raketten die vier en zelfs vijf verdiepingen hebben.

20 maal sneller dan het geluid !

Het feit dat de *Convair* deel uitmaakt van de familie der raketten van twee verdiepingen, betekent niet dat hij slechts uit twee elementen is samengesteld. In werkelijkheid draagt de tweede verdieping nog een derde element, waarin de gevaarlijke ontploffingsstof verpakt zit. Dit derde element kreeg echter niet de naam van « verdieping », omdat het geen motor heeft. De neus van de « Atlas » onderging nog een hele reeks veranderingen, en wij zullen je in enkele woorden vertellen waarom.

In « Kuifje » nummer 5 hebben we uitgelegd wat men mag verstaan onder « warmtebarrière ». Wij vertelden het reeds, niet alléén de vliegtuigen hebben daarmee af te rekenen, maar ook de raketten. Wanneer een vliegtuig met een snelheid van 2.000 of van 3.000 km per uur door de lucht klieft, dan wordt het heet door de wrijving. Stel je voor wat het moet zijn, wanneer een tuig met een snelheid van 10.000 of van 12.000 km per uur door de lucht suist ! Bij het vertrek stelt de verhitting geen problemen, want de snelheid is matig gedurende de tocht door de dichte luchtlagen. Maar wanneer het tuig een snelheid bereikt van 20 maal die van het geluid, ligt de zaak anders. Het tuig moet zodanig gebouwd worden dat het die verhitting kan doorstaan, zo niet smelt het als een meteoorsteen. Om beter aan de verhitting te weerstaan, veranderde men de neus van de « Atlas » verscheidene malen. De laatste « neus » is die welke je op onze tekening ziet.

Niet het inwendige van de « Atlas » weegt zwaar en dit om de doodeenvoudige reden, dat er in die raket niets steekt ! De *Convair* is inderdaad slechts een zes en twintig meter lange buis die een diameter heeft van drie meter. Die buis is niet stijf. Ze behoudt slechts haar vorm indien ze gevuld is met brandstof. Het lege omhulsel moet men opblazen, wil het zijn vorm behouden. Zo niet, plooit het net als een gewone sproeislang !

Nu wil je misschien graag weten hoeveel zo 'n « Atlas » kost ? Honderd miljoen B. F. of ongeveer 10 miljoen gulden. En zo 'n raket kan slechts één keer gebruikt worden.

VERVOLG
VAN BLZ.
25

DE CONVAIR "ATLAS"

DE MOTOR VAN DE CONVAIR

HOE werken de raketmotoren van een ballistisch tuig zoals de Convair « Atlas »? Het is in de grond eenvoudig. Opdat iets zou branden, is er zuurstof nodig. En zuurstof is er aanwezig in de lucht. Op de hoogte waarop de raketten vliegen is er echter geen lucht meer, en bijgevolg wordt de verbranding onmogelijk. Om deze reden nemen de raketten vloeibare of harde stoffen mee die de zuurstof, nodig tot de verbranding, kunnen leveren.

In de « Atlas » hebben wij twee vloeistoffen : zuurstof en kerosine. Wanneer die twee bij elkaar worden gebracht, dan branden ze. En dat doet men in de Convair « Atlas ».

DE CONV

De laatste voorbereidselen worden getroffen om de « Atlas » te lanceren van uit de proefbasis Cap Canaveral. De grote toren, langswaar de technici toegang hebben tot de raket, rolt op rails. Rechts zie je een paal, die op een hijskraan gelijkt. Hij steunt de hydraulische en electrische schakelingen, die dienen om de « start » van de raket te bevelen. Ze worden op het gewenste ogenblik automatisch losgemaakt.

Het geraamte van een « Atlas » met helium gevuld en dat bij middel van takels kan verplaatst worden. Op de grond een aantal ringen die om de toestellen, die in constructie zijn, gelegd worden opdat ze hun vorm zouden behouden.

De Convair « Atlas » stijgt op. De rook die uit de zijuitlaten ontsnapt, is afkomstig van de gassen uitgestoten door de turbines die de pompen doen werken. Die pompen stuwen de brandstof naar de drie raketmotoren.

RAADSEL Nr 29

EEN DOLK SCHITTERDE...

OP dinsdag, 20 oktober, waren Baardemakers en ik in een kleine vissershaven van Bretagne verzeild. Het was ongeveer negen uur 's avonds. Wij oordeelden dat het te laat was om naar huis terug te rijden en besloten de nacht door te brengen in het « Hôtel des Voyageurs ». Na het avondmaal zwierven wij in de dode straten van de kleine stad en slenterden langs de haven. Af en toe gingen wij een van de kleine visserskroegen binnen, om ons vertrouwd te maken met de typische atmosfeer die er daar heerst en een klein glaasje calvados te drinken.

Het was vijf minuten na middernacht toen wij aangeland waren in « Au Rendez-vous des Pêcheurs ». Eensklaps hoorden wij een akelige gil. Het was de kreet van iemand in doodsangst. Wij sprongen naar buiten en bemerkten in de halve duisternis twee gedaanten, die mekaar omkneld hielden. Plotseling zagen wij een dolk flitsen... Een tweede kreet, maar doffer dan de eerste, weerklonk. Een van de gestalten viel op de grond, de andere vluchtte in de richting van de kaai waar de vissersloepen voor anker lagen.

Baardemakers bekommerde zich om de gewonde, ik rende de vluchteling na. Op de kaai verloor ik hem echter uit het oog. Ongetwijfeld had hij zich achter een van de ledige kisten verborgen. Ik naderde heel voorzichtig... Ik hoorde een kort gezoef en had net de tijd om me op de grond te werpen. Een mes plofte in het hout van een van de kisten. Ik bleef liggen alsof ik gewond was. Ik zag dat de man voortliep en aan dek van een van de vissersloepen sprong, die aan de kaai gemeerd lagen. Hij verdween in de kajuit...

Enkele minuten later was ik natuurlijk eveneens aan boord van het schip. Ik klopte op de deur. Een zeeman met een wollen pullover met opgerolde boord — net zoals de man die ik achtervolgde — deed open en vroeg:

— Wat is er aan de hand?

Ik duwde hem achteruit. In de kajuit achter de tafel zat een andere zeeman, zelfde gestalte, gekleed met eenzelfde pullover. Met een potlood schreef hij een brief.

— Wat zoek je hier? vroeg de zeeman, die de deur voor mij had opengedaan.

— Zijn jullie alleen op dit schip?

— Ja. Ik heet Yves Cardec en dat is mijn broer Raoul (hij wees naar de man die schreef). Wat wil je van ons?

— Een van jullie twee heeft een onbekende gewond in de haven.

— Onmogelijk! zei Raoul. Mijn broer en ik bleven de hele avond aan boord.

— En wat deden jullie?

— Ik schreef naar mijn verloofde.

Ik keek naar de brief die aldus begon: « Douarnenez, 21 oktober. Mijn liefste Treesje, ik schrijf deze brief om je te zeggen dat het met Yves, met mij en ook met de boot opperbest gaat. Ik ben blij omdat wij elkaar weldra zullen weerzien. Ik hoop dat je fit en gezond bent... »

Er waren nog enkele zinnen in die aard, maar de brief was niet voltooid.

— Om hoe laat ben je begonnen aan je brief? vroeg ik.

— Het was elf uur vijfenveertig.

— En jij? Wat deed jij? vroeg ik Yves.

Hij wees naar de kaarten die op tafel lagen:

— Ik lei een patience... Sedert tien uur..

— Je houdt van patience?

— Ja, dat gaat wel, bromde hij.

— Goed. Ik weet wie van jullie beiden zijn dolk heeft getrokken in de haven...

Vriend detective, een van de broers heeft op flagrante wijze gelogen om zich een alibi te verschaffen. Is het Yves of is het Raoul? Raap de handschoen op!

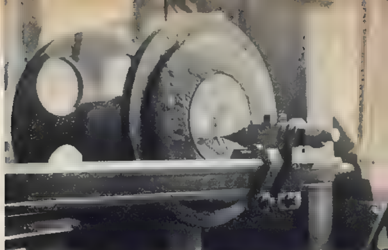
RIK RINGERS

OPLOSSING VOLGENDE WEEK

DAT ZIJN DE ECHTE MUNTERS

De beeldenaar die het muntstuk zal versieren, wordt eerst gegraveerd in reliëf op een model dat zal gebruikt worden om de stempel te maken. Dezelfde tekening wordt dus haarjuist weergegeven op de stempel, maar hol

Met de stempel slaat men de munten. Hij verslijt vlug en moet dan ook voortdurend gekontroleerd worden

IN de Middeleeuwen was het gebruik van metaalgeld reeds gewoon. Elke stad, elke kasteelheer sloeg toen zijn eigen stukken. En zo kreeg men dan dukaten, florijnen, patakons, penningen, thalers, stuivers, piasters, duiten, hellers, enz., enz. Het geld had vroeger zijn echte waarde in metaal. Goudstukken waren niet alleen hun muntwaarde waard, maar eveneens dezelfde waarde in goud. Er bestaan nog goudstukken in Holland, Engeland, Frankrijk en België. Zij hebben geen muntwaarde meer, maar worden verkocht voor hun goudwaarde.

Na de Brabantse omwenteling kreeg België als rekenmunt de « Lion d'Or » of Gouden Leeuw, en die was onderverdeeld in 14 florijnen. Elke florijn was gelijk aan 20 sols. Een Zilveren Leeuw was gelijk aan 3 florijnen en 10 sols.

In 1830, het jaar van de Belgische onafhankelijkheid, kregen we de frank als nationale munt, maar het sleepte nog een poosje aan vooraleer die frank ook de enige rekeneenheid was. Men kon zowel betalen in Hollandse gulden als in Engelse sovereigns, in Franse of in Zwitserse franken. In 1850 kreeg de Nationale Bank van België het recht bankbiljetten te drukken en munt te slaan. Zij kreeg meteen het monopolium. Voordien hadden verschillende banken het recht zelf geld in omloop te brengen.

De Belgische munt wordt geslagen te Sint-Gillis, in Brussel. Daar werken dus « de echte munters ». Het gebouw werd opgetrokken in Lodewijk XIII-stijl, ter ere van de Franse koning die de wrijvingspers imposeerde om geld te slaan. Tevoren werden de munstukken geslagen met hamers

HOE SLAAT MEN EEN MUNTSTUK ?

Zuivere metalen worden gemengd ten einde het wettelijk gehalte te bekomen. Met deze legering giet men staven die koud kunnen geplet of gewalst worden tot metalen banden, die de dikte hebben van het gewenste muntstuk. Uit deze banden worden rondjes gesneden, die men in vaktaal muntplaatjes heet. De rand er van wordt verdikt. De muntplaatjes komen ten slotte terecht in de muntpers, die een kracht van 200 ton kan ontwikkelen. De muntplaatjes worden op beide zijden tegelijkertijd geslagen met een ritme van 85 à 100 slagen per minuut. In de loop van het jaar 1958 kwamen er honderdzeventig miljoen stukken uit de « staatssmidse ». Nadien volgen de kontrole-operaties. De muntstukken worden gewogen en grondig nagezien. Dan gaan ze naar de Nationale Bank.

Deze drie legeringen worden gebruikt om munt te slaan :

- zilver (835/1000) voor de stukken van 100, 50 en 20 F.;
- koper-nikkel (75/25) voor stukken van 5 en 1 F.;
- brons (95 t. h. koper, 3 t. h. tin, 2 t. h. zink) voor de pasmunt.

In Nederland zijn volgens de Muntwet van 1948 in zilver : 2½ en 1 gulden; in nickel : 25 en 10 ct; in brons : 5 en 1 ct.

Wist je dat de zilveren munten een wettig betaalmiddel zijn tot een onbeperkt bedrag, maar dat men met pasmunt slechts geringe bedragen kan betalen ?

Na het pletten worden de muntplaatjes uitgesneden. Ze hebben de afmetingen van het toekomstig muntstuk. Op de foto zie je een van de vele kontroles die tijdens de hele bewerking worden gedaan. De muntplaatjes worden hier gewogen alvorens zij zullen geslagen worden.

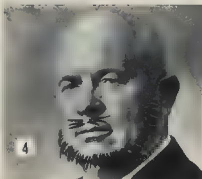
GROTE KUIFJE'S

DE Grote Prijsvraag start dit jaar tegelijk met het « Super-Kuifje » van 48 pagina's. Ze bestaat slechts uit drie vragen, zodat je geduld niet lang op de proef gesteld wordt. Op drie weken tijd, heb je de kans een prachtige FIAT te winnen.

Stuur je antwoord niet dadelijk. Wacht tot je het speciaal antwoordformulier krijgt, dat zal ingelast worden in « Kuifje » nº 11, van 16 maart. Op dit formulier moet je de drie vragen dan beantwoorden. Veel geluk, beste vrienden!

EERSTE VRAAG:

HERKEN JE DEZE BEROEMDE FIGUREN!

DE foto's die je ziet stellen beroemde figuren voor, gekozen tussen staatshoofden, filmvedetten, grote sportlui, enz... Herken je ze?

VRAAG: Welke zijn de vijf beroemde figuren? Geef de namen.

ANTWOORD:

Figuur nr 1 heet ....
» nr 2 » ....
» nr 3 » ....
» nr 4 » ....
» nr 5 » ....

FIAT 1100

PHILIPS TV. RADIO

N.S.U.

VICTORY

GOVERNOR

HELVA

PRIJSVRAAG

Eerste prijs: EEN F I A T 1 1 0 0 (waarde: 76.700 F. of ƒ 6.690)
Tweede prijs: EEN TV-TOESTEL PHILIPS (waarde: 14.950 F. of ƒ 1.170)
Derde prijs: EEN BROMFIETS NSU QUICKLY (waarde: 6.990 F. of ƒ 485)
Vierde prijs: Treintje ROKAL (waarde: 2.500 F. of ƒ 188)
8 fietsen AJAX
10 pingpongtafels GOVERNOR
10 electrofonen PHILIPS
10 radiotoestellen PHILIPS
30 tenten GOVERNOR
10 uurwerken HELVA
30 cinema's CINETTE
50 paar rolschaatsen CHRISTIAENSEN
200 vulpennen LE TIGRE
Platen VICTORY — volledige dozen gietvormen KLEINE BEELDHOUWER — pingpongraketten GOVERNOR — abonnementen op « Kuifje » — albums van de LOMBARD COLLECTIE — voetballen CHRISTIAENSEN — enz., enz...

AL WIE DEELNEEMT AAN DEZE GROTE PRIJSVRAAG KRIJGT EEN MOOI GESCHENK

PRIJZEN VOOR EEN WAARDE VAN

EEN HALF MILJOEN B.F. OF ƒ 38.000

WACHT OM JE ANTWOORD TE STUREN: IN KUIFJE N° 11 WORDT HET SPECIAAL ANTWOORDFORMULIER INGELAST

Indien je de nummers van « Kuifje » wenst, waarin de Grote Prijsvraag verschijnt, kan je ze vragen in onze kantoren. Voeg bij je aanvraag 10 F. (voor het buitenland 12 F.) per gewenst nummer.

HIERMEE GAAT IEDEREEN ACCOORD!
HET REGLEMENT
MOET GEEERBIEDIGD WORDEN!

1. De Grote Kuifje's Prijsvraag is kosteloos en al onze lezers en lezeressen mogen er aan deelnemen
2. Ze bestaat uit drie vragen en een bijkomende vraag, die in drie achtereenvolgende nummers van « Kuifje » zullen verschijnen. De eerste vraag verschijnt in nummer 9 van 2 maart 1960, de tweede in nummer 10 van 9 maart en de derde in nummer 11 van 16 maart.
3. De antwoorden op de drie vragen moeten ons samen toegezonden worden op een speciaal antwoordformulier dat in « Kuifje » nummer 11 zal ingelast worden
4. Om geldig te wezen, moet het antwoordformulier vergezeld gaan van drie deelnemingsbons, genummerd 1, 2 en 3. Deze bons moeten in de daarvoor voorziene vakjes gekleefd worden.
5. Iedere deelnemer mag méér dan één antwoordformulier inzenden, op voorwaarde dat er bij ieder formulier drie deelnemingsbons gevoegd zijn. Er zal echter SLECHTS EEN PRIJS PER DEELNEMER WORDEN TOEGEKEND. (Deze prijs zal gegeven worden voor het beste antwoordformulier.
6. Het antwoordformulier moet als BRIEF en VOLDOENDE GEFRANKEERD gestuurd worden naar dit adres: GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG, Paul-Henri Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, vóór 20 april 1960 om middernacht. Het postmerk zal als bewijs gelden.
7. Het omslag mag alléén het antwoordformulier bevatten. Geen brief of mededeling!
8. De juiste antwoorden op de drie vragen werden bij Meester Thomas, deurwaarder te Brussel, gedeponeerd
9. Iedere deelnemer aanvaardt de beslissingen getroffen door de jury. Tegen die beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.
10. Alle prijzen worden in België afgehaald voor 31 december 1960 en kunnen niet omgeruild worden.
11. Het personeel van « Kuifje » mag aan deze prijsvraag niet deelnemen.
12. Wie deelneemt aan deze prijsvraag is het eens met dit reglement en volgt het stipt.

ROKAL

KUIFJE'S PRIJSVRAAG BON N° 1

De Avonturen van Bonux-Boy

DOOR Benoît

Bonux-Boy speelt Zeerover

KORTE INHOUD:

BONUX-BOY EN ZIJN VRIENDJES ZIJN VAN PLAN ZEEROVER TE SPELEN SUSKE EN PIETJE ZULLEN DE ZEEROVERS ZIJN DIE EEN BUIT, DE PRACHTIGE **BONUX**-GESCHENKEN, VERBORGEN HEBBEN

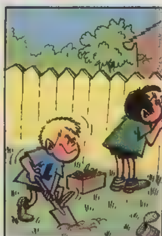

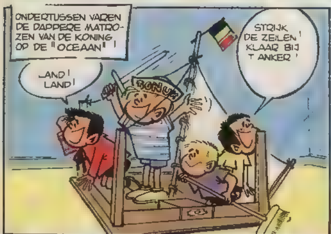

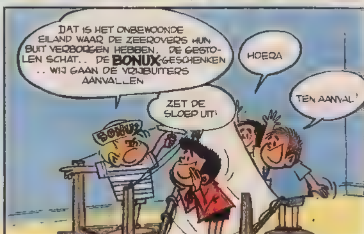

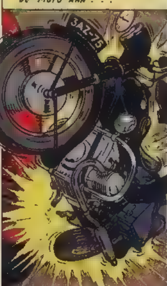
(wordt vervolgd)

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

De schrik voor de politie leidt niet altijd tot het beoogde doel ..

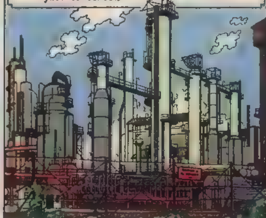

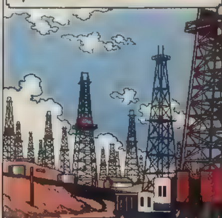

(Wordt voortgezet.)

Dit avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD In dit album vind je Lefranc terug.

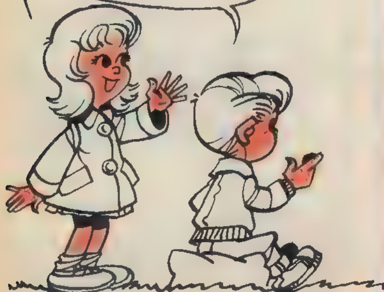

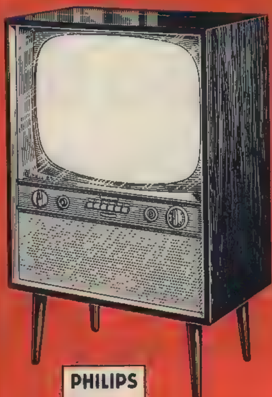
OOOO! ZE IS PRACHTIG!
DAT SPREEKT! HET IS EEN FIAT 1100 INDIEN IK DE GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG WIN, DAN IS DIE FIAT VAN MIJ!

WiF
WEET JE, IK WIN DE FIAT 1100! LUISTER... TSS... TSS... TSS...

WAT EEN PRACHTIG TELEVISIETOESTEL! HET HEEFT EEN SCHERM VAN 53 CM!
NATUURLIJK IS HET EEN PHILIPS INDIEN JE DEELNEEMT AAN DE GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG KAN JE DIT TOESTEL WINNEN!

PHILIPS

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

DE GEKROONDE FILOSOOF

WIJ weten het reeds, de XVIIIe eeuw was de eeuw van het Licht, de eeuw van de filosofen, de eeuw van de Rede met hoofdletter R. Een man incarneerde op typische wijze de geest van zijn eeuw. Hij was de Rede zelf. Hij had slechts dat woord in de mond ! Die man droeg een kroon. Hij was koning en keizer en heette Jozef II van Oostenrijk.

1. JOZEF II

KEIZERIN Maria-Theresia van Oostenrijk, de sympathieke verlichte despote, maakte zich zorgen over haar oudste zoon, de toekomstige Jozef II. « Nooit, zo schreef zij eens heeft dat kind een ongelijk toegegeven ! » Voorzichtige en goede moeder als zij was, stak zij alle loden soldaatjes achter slot en grendel en gaf haar zoon de werken van de grote filosofen te lezen Aldus leerde Jozef dat de wereld eigenlijk slecht gemaakt was en dat men alles moest hervormen. Wanneer hij de teugels in handen kreeg, zou hij er mee beginnen Jozef redeneerde vreselijk logisch « U weet, madame, schreef hij zijn moeder, hoe droog en positief ik ben in mijn redeneringen »

2. DE RONDE VAN BELGIE

IN 1780 stierf Maria-Theresia en Jozef II was keizer van het Heilige Rijk, koning van Oostenrijk, van Hongarije, van Bohemen en van de Nederlanden Hij kwam naar België en zwierf kriskras door het land als een eenvoudig burger. Hij reed met de postkoets en inspecteerde alles en kritikeerde alles Hij keerde naar Wenen terug en liet zijn Belgische onderdanen een beetje onthuts achter Jozef II greep zijn pen en schreef

3. HERVORMINGEN!

EN een regen van hervormingen kwam neer over de Nederlanden Jozef II poogde de Schelde vrij te maken Dat was een zeer goed ding, maar hij slaagde er niet in Hij reorganiseerde de tribunalen en publiceerde het Tolerantie-edict Hij hief de contemplatieve kloosters op en centraliseerde het bestuur van Oostenrijk en Hongarije Hij wijzigde de orde van de processies en de klederdracht van de geestelijken Hij reglementeerde de data van de kermissen, en stelde ook het aantal kaarsen vast dat in de kerken mocht gebruikt worden De cynische Frederik II heette Jozef II grinnikend « broeder koster » Maar de Belgen hadden helemaal geen lust om er mee te lachen !

4. DE BRABANTSE OMWENTELING

DE Belgen zijn rare lui In de eeuw van het Licht verzetten zij zich tegen het Licht. Dat was in 1789. In naam van hun oude tradities en privileges, namen zij de wapens op en beantwoordden aldus de oproep van hun leiders, de advokaten van der Noot en Vonck Het leger van de « patriotten » versloeg de Oostenrijkers te Turnhout. Te Brussel proclameerde men de onafhankelijkheid van de Verenigde Belgische Staten Van der Noot werd president Deze republiek werd geen jaar oud..

5. DE DOOD VAN DE FILOSOOF

JOZEF II stierf van verbazing De Belgen hadden hem dus niet begrepen « Een collectieve gekheid heeft zich van al die volkeren meester gemaakt », zo schreef hij, want naar zijn mening, moest men gek wezen om hem niet te verstaan Dat was toch logisch ! En tot prins de Ligne zei hij « Uw land heeft mij gedood ! » Ondermijnd door verdriet en ontmoediging stierf hij op 20 februari 1790.

(Wordt voortgezet.)

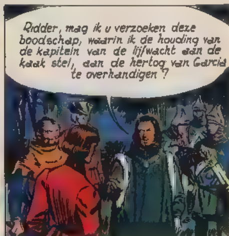

GEEN GENADE

Johan, die het leven redde van de graaf Carol

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBU

door L. en F. FUNCKEN

oor de kapitein van deze laatste uitgedaagd .

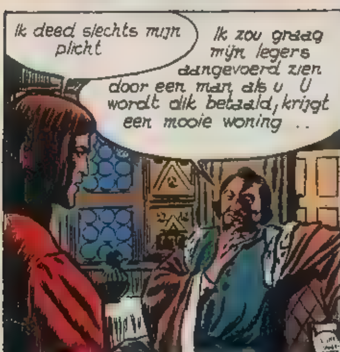

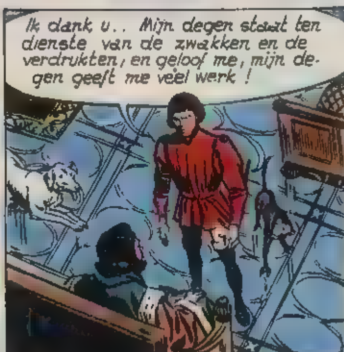

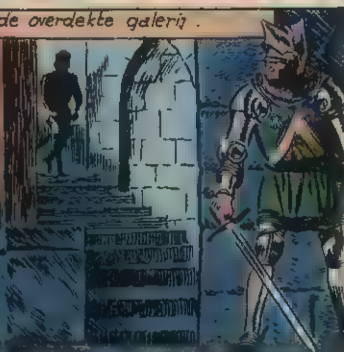

waarin de namen van de leden van een spionagenet uit het Midden Oosten geschreven zijn. Hij is er mee naar Iran gevlucht. Hier zal Jimmy Stone, door bemiddeling van een zekere Kogloe, met hem kontakt nemen. Kogloe ontsnapt aan een aanslag en ziet van de opdracht af. Hij stuurt Mahmoed Hafiz in zijn plaats. Deze laatste rijdt met Jimmy naar Tabris.

KOERIER

ZEVENDE HOOFDSTUK

DE SCHADUWEN VAN DE NACHT

VERDUIVELD, Mahmoed! kreet Stone en wendde zich tot de jonge Perziër, die als aan de grond genageld stond van schrik. Zeg iets! Breng hem aan het verstand dat wij als vrienden hierheen gekomen zijn en dat. .

Hij kon zijn zin niet voltooien. Afourazim sneed hem brutaal het woord af en begon een heftige tirade, waarop Hafiz met bevende stem en met kalmerende gebaren antwoordde

— Wat wenst hij? vroeg de Amerikaan toen de man enigszins bedaard was.

— Hij wantrouwt ons. De geschiedenis die wij hem omtrent Ismet Kogloe hebben opgedist, klinkt hem verdacht in de oren. Ik heb hem verteld wat er in de Khalilslop gebeurd is en ik voegde er aan toe, dat de Turk zelf me bij u heeft aanbevolen

— En, gelooft hij dat?

— Ik weet het niet. Hij wenst dat u in zijn aanwezigheid het wachtwoord herhaalt dat u aan de telefoon hebt gezegd.

— Dat kan. Ik ken mijn lesje van buiten!

Jimmy keek Afourazim strak in de ogen en ratelde in één ademstoot de bewuste zin in het Arabisch af. De laatste twijfel van de Levantijn scheen daarmee opgeheven. Hij knikte, wees zijn bezoekers twee stoelen aan en installeerde zich tegenover hen, achter een klein bureautje. Zijn automatisch wapen hield hij in de hand. Toen begon er een gesprek dat twintig minuten duurde. De noodzakelijkheid van een tolk maakte de zaak lang en ingewikkeld. Afourazim bevestigde dat hij in het bezit was, van het boekje, waarin Borsky eigenhandig de namen van de leden van zijn net met de aktiviteiten die zij zogezegd uitoefenden had opgeschreven. Hij verklaarde zich bereid het dokument af te staan aan de gezant van Washington — d.w.z. aan Bernard Perrinz — op zekere voorwaarden nochtans. Perrinz moest formeel beloven hem voor het einde van de week twee dokumenten te bezorgen die voor hem, Afourazim, zeer belangrijk waren. Het eerste was de toelating van de burgerlijke en militaire overheid van de Libanon om naar Beiroet te mogen weerkeren, en er in het bezit te worden gesteld van zijn goederen. Het tweede was een emigrantenpaspoort naar de Verenigde Staten. Indien Perrinz deze dokumenten niet kon bezorgen, dan zou het groen boekje aan een andere mogendheid aangeboden worden. Nadat hij de laatste zin van de Levantijn vertaald had, keek Mahmoed vragend naar Jimmy Stone.

— Wat moet ik hem antwoorden, mijnheer?

— Zeg hem dat ik de wijze waarop hij zijn voorstel formuleert niet apprecieer. Hij is niet machtig genoeg om ons een ultimatum te adresseren.

— Uitstekend.

— Neen, wacht... Voeg er aan toe dat wij bereid zijn hem te geven wat hij vraagt, in zo verre natuurlijk de regering van Beiroet zand willen strooien over het verleden van Afourazim. Of dit alles zeer vlug zal gaan is een andere kwestie. Aan de andere kant, eis ik een bewijs van de oprechtheid van Afourazim. Het is mogelijk dat het beruchte groene boekje een vals dokument is! Alvorens mijn definitief akkoord te geven, wil ik een oogje werpen in dat carnet!

ONDERHOUD ZONDER GETUIGEN

MAHMOED knikte en bracht het antwoord over aan Afourazim, die een tikje bleek werd. Enkele sekonden bleef alles stil, dan blafte hij Mahmoed een antwoord toe. De Amerikaan begreep er natuurlijk geen snars van, maar Mahmoed scheen erg verontwaardigd

— Wat wenst hij nog meer?

— Hij zegt dat ik buiten moet gaan, want dat hij u niets wil tonen in mijn aanwezigheid. Het is ongehoord, mijnheer Perrinz! Die man behandelt mij als een.. een

— Bedaar, vriend! In situaties als deze mag men niet al te teergevoelig zijn!

— U wil dus dat ik wegga?

— Ja. Keer terug naar het restaurant. Ik volg je binnen enkele ogenblikken.

Hafiz aarzelde. Zijn gelaat zag nog purperrood van woede. Dan zuchtte hij en liep naar de deur. Hij wierp de man met de zwarte bril nog een nijdige blik toe en smakte de deur achter zich dicht.

Afourazim scheen helemaal niet onder de indruk Hij gaf Perrinz een teken te blijven zitten, verdween achter de voorhang en kwam minder dan één minuut later terug met het bewuste groene boekje. De loop van zijn automatisch pistool hield hij op een veelbetekende wijze op Perrinz gericht. Op dit ogenblik klopte er iemand op de deur.. Afourazim beefde en bromde in het Frans

— Alle drommels! Er is hier geen middel om een ogenblik gerust te zijn!

Met woedende stem schreeuwde hij dan een bevel in het Arabisch, en dit had voor resultaat dat de man, die op de deur had geklopt, zich weer verwijderde. Jimmy zat daar met de ogen wijdopen gesperd van verbazing.

— Wat! stotterde hij. U spreekt Frans!..

Nu was het de beurt aan Afourazim om verbaasd te zijn.

— Parbleu! Ik heb nooit het tegenovergestelde beweert! U vergeet dat ik uit Beiroet (1) ben!

— Maar Kogloe heeft me gezegd dat u alléén Arabisch sprak!

— Kogloe? Neen, dat is niet mogelijk! U hebt zijn woorden blijkbaar slecht geïnterpreteerd. Hij heeft u waarschijnlijk gezegd dat ik geen Engels kende, zo min als u Arabisch spreekt, en dat wij dus een tolk nodig hadden om elkaar te verstaan!

— Ja, u hebt misschien gelijk...- Ik heb wellicht verkeerd begrepen...

— In ieder geval ben ik blij dat wij geen tolk meer nodig hebben! Het is mogelijk dat Mahmoed Hafiz zeer betrouwbaar is, maar hij lijkt me wel een beetje jong om in zulke belangrijke zaken gemengd te worden! Op zijn leeftijd kan men niet altijd zwijgen...

Hij lei het boekje op het bureau en schoof het in de richting van Jimmy

— Kijk het in. U zal vaststellen dat er dynamiet in steekt!

ONVERWACHT BEZOEK

EEN kwartier later, nadat hij afstand genomen had van de Levantijn, vond Jimmy Mahmoed terug in het restaurant. Deze laatste scheen dodelijk ongerust.

— Ik wist niet meer wat ik denken moest mijnheer Perrinz! stamelde de jongeman, terwijl hij vlug opstond. U hebt gezegd « Ik volg zo dadelijk », maar u bleef wel twintig minuten opgesloten met dat personage. Ik vroeg me reeds af of er u geen ongeluk overkomen was!

— Hier sta ik, dus je kan gerust zijn!

— Ja, Allah zij dank! En is alles goed afgelopen?

— Prachtig!

— Is dat groene boekje werkelijk belangrijk?

Stone antwoordde niet dadelijk. Hij bekeek Hafiz oplettend, maar ontdekte op het mager gelaat van de jongeman, waarin twee zwarte ogen van opwinding schitterden, slechts een ongevaarlijke nieuwsgierigheid

— Ja, antwoordde Jimmy met een brede glimlach. Het is belangrijk.

— Des te beter! En waar moet u Afourazim weerzien? Hier?

— Dat weet ik nog niet. Hij zal me zaterdag telefoneren om me een nieuw rendez-vous te geven

VOOR IRAN

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Folle

Ze betaalden en gingen naar hun kamers die zij bij hun aankomst hadden gereserveerd. De wind die door de straten zoefde had de temperatuur sterk afgekoeld. Het was bijna koud. Jimmy versnelde de stap.

— A propos, je hebt me niet gezegd dat Afourazim Frans sprak! zei hij eensklaps op nonchalante toon

— Hij spreekt... Dat wist ik niet, mijnheer Perrinz! riep Mahmoed. Kogloe heeft me daar geen woord over gerept!

Jimmy bekeek de jongeman tersluiks. Het gelaat van Mahmoed Hafiz drukte een verbazing uit die beslist niet geveinsd was

— Och, dan heeft hij je dat vergeten te zeggen. Het heeft geen belang!

In de hall van het hotel stamelde Hafiz een verontschuldiging. Hij zou niet direkt naar zijn kamer gaan, maar nog eerst naar zijn vader telefoneren.

— U moet het begrijpen, verklaarde hij Mijn vader is een oude man. Hij heeft nooit gereisd. Tabriz is voor hem het einde van de wereld!

— Goed, goed, zei Stone vriendelijk Ik wacht niet op je. Je weet dat je in nummer achttien logeert, de kamer naast de mijne.

★

Jimmy lag op zijn linkerzij. Eensklaps uit een diepe slaap gehaald, duurde het een tiende van een sekonde alvorens hij klaar wakker was en een ander tiende om er zich rekenschap van te geven DAT HIJ NIET WAKKER GEWORDEN WAS, MAAR DAT MEN HEM HAD WAKKER GEMAAKT. Hij bewoog niet, maar dwong er zich toe langzaam en regelmatig adem te halen, zoals een man die slaapt. Hij keek naar de lichtende wijzerplaat van zijn uurwerk: twee uur vijfenveertig. Met ver open ogen staarde hij in de duisternis... Hij hoorde een zacht geritsel. Iemand was zijn kamer binnengedrongen, daarvan was hij zeker. Hij had bovendien de indruk dat twee onzichtbare ogen op hem gericht waren. Inwendig verwenste hij zichzelf. Om de drommel! Hoe was het mogelijk dat hij zijn revolver niet onder zijn oorkussen had gelegd! Zijn hart bonsde, want hij hoorde het parket achter zich kraken. Jimmy ademde diep, bromde enkele onverstaanbare woorden en wierp zich dan op de andere zijde met de natuurlijkheid van de man die wenst voort te slapen

Enkele minuten verliepen. Aldus scheen het hem toch. Het is nu eenmaal moeilijk de tijd te meten wanneer de onrust je in zijn greep heeft. Jimmy luisterde naar het geringste gerucht en tuurde door zijn halfgesloten oogleden de kamer rond. Eindelijk bemerkte hij dan een onbeweeglijke schaduw tussen het openstaand venster en de kast waarin hij zijn kleren had gehangen. Jimmy telde tot twintig om rustig te worden, gooide de dekens weg en kwam overeind zonder de gedaante een moment uit het oog te verliezen

— Wat doe jij daar? vroeg hij in het Engels, en wie ben je?

Op het ogenblik zelf dat hij zijn tweede vraag voltooide, sprong de schaduw op hem toe en greep hem bij de keel

(Wordt voortgezet.)

(1) Van de eerste tot de tweede wereldoorlog stonden de Libanon en Syrië onder Frans mandaat

De schaduw sprong op hem toe en greep hem bij de keel...

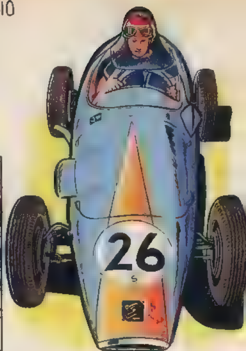

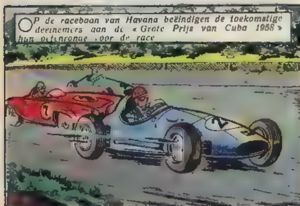
EEN AVONTUUR VAN JUAN MANUEL FANGIO

De kampioen was niet aan de start

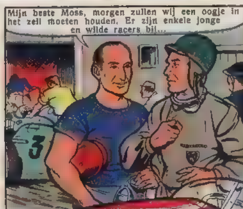
Scenario : Yves DUVAL Tekeningen : J.-L. FERNAN

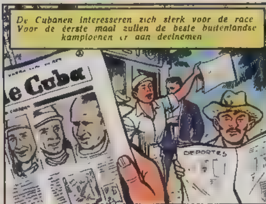

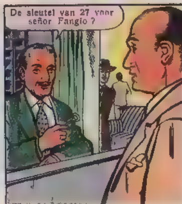

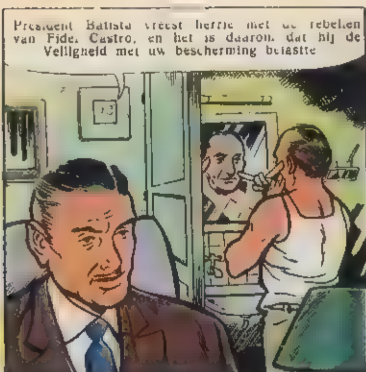

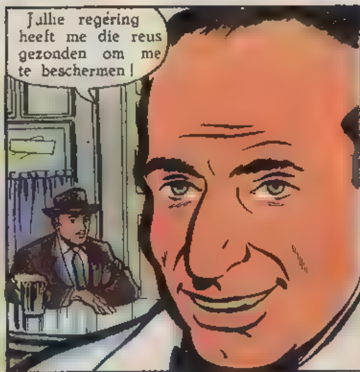

President Batista vreest herrie met de rebellen van Fidel Castro, en het is daarom dat hij de Veiligheid met uw bescherming belastte

Na het diner ga ik onmiddellijk naar bed !

Deze tafel, señor Uw vrienden wachten reeds op u

Goedenavond, Agostini Goedenavond Bertocchi ! Kijk eens even achter jullie...

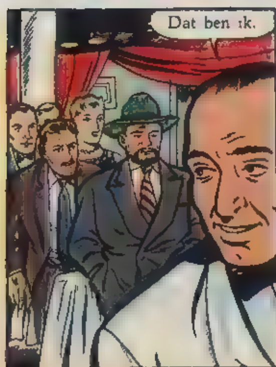

Jullie regéring heeft me die reus gezonden om me te beschermen !

Intussen bij de ingang van hotel Lincoln...
Logeert Manuel Fangio hier ?
Is het voor een autograaf ?

Hij eet thans Wacht een ogenblikje in de hall tot hij gedaan heeft

Wie van u is señor Manuel Fangio ?

Dat ben ik.

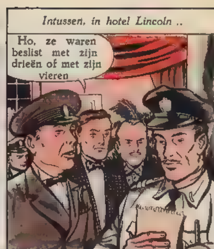

Fangio, volg me ! Niemand roert hier nog !
Laat maar . Dat is beslist een grap !

Maak plaats, señoritas.. En excuseer, we zijn erg haastig !

De racer wordt gedwongen in een geheimzinnige zwarte limousine te stappen

Waar brengen jullie me naar toe?
Maak je geen zorgen. Er zal je geen leed geschieden!

En in razende vaart rijdt de wagen door de nacht

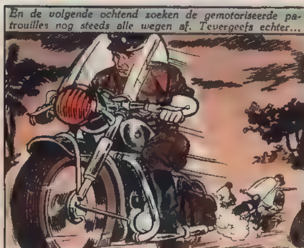

Intussen, in hotel Lincoln ..
Ho, ze waren beslist met zijn drieën of met zijn vieren

Het bericht van de ontvoering van Fangio gaat als een strovuurtje de wereld door...
Deze misdaad is het werk van Fidel Castro!

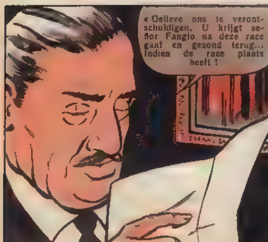

Ha, die is goed, zeg!
De regering zal in enge schoentjes zitten! Batista meende, dat de « Grote Prijs van Cuba » zijn prestige zou verhogen!

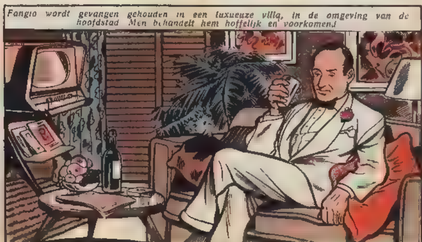

Uitzonderlijke veiligheidsmaatregelen worden onmiddellijk genomen.

De Engelse renner Stirling Moss krijgt niet minder dan vier engelbewaarders.

En de volgende ochtend zoeken de gemotoriseerde patrouilles nog steeds alle wegen af. Tevergeefs echter...

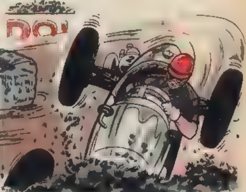

En intussen, bij señor Gourdy, Argentijns consul in Havana ..
Eindelijk nieuws van onze beroemde landgenoot.

« Gelieve ons te verontschuldigen. U krijgt señor Fangio na deze race gaaf en gezond terug... Indien de race plaats heeft!

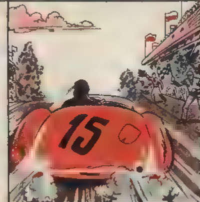

Fangio wordt gevangen gehouden in een luxueuze villa, in de omgeving van de hoofdstad. Men behandelt hem hoffelijk en voorkomend

Mijn ontvoering was nutteloos, vermits de Grote Prijs toch zal betwist worden !
Ho ! Heb nog even geduld

Van bij het vertrek hebben Moss en Behra de leiding. De Cubaanse racers, beginnelingen in het vak, blijven ver achter...

En reeds in de eerste kilometers doen er zich enkele spektaculaire ongevallen voor...

Na dertien minuten gaat de « Ferrari » van de Cubaan Testa Rossa over kop, en wordt uit de baan geslingerd.
FERRARI
PEPE

Er zijn werkelijk te veel ongelukken en daarom wordt er een einde gemaakt aan de race. Stirling Moss, die de leiding heeft, wordt als overwinnaar uitgeroepen
15

Ziezo ! De komedie is ten einde. Morgenavond bent u weer vrij, señor Fangio !

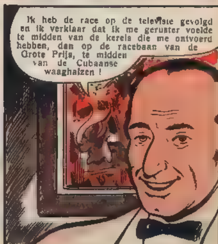

's Maandags, om middernacht
Ik hoop, señor Fangio, dat u tijdens uw verblijf bij ons niet te veel schrik heeft gehad
Neen . Behalve dan op dit ogenblik ik heb er een hekel aan zo snel te rijden in een auto die ik niet zelf bestuur !

Hier is het. Men wacht u op in dit huis Tot weerziens, señor, en aanvaard ons excuus !
Tot weerziens !

Wat een verrassing, mijnheer de consul !

En 's morgens, tijdens een persconferentie..
Waar werd u gevangen gehouden ?
Ik heb beloofd daarover het stilzwijgen te bewaren Alles wat ik kan zeggen is dat ik behandeld werd als een koning !

En had u een ogenblik te vrezen voor u leven ?

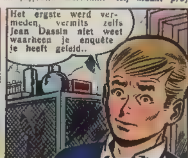

Ik heb de race op de televisie gevolgd en ik verklaar dat ik me geruster voelde te midden van de kerels die me ontvoerd hebben, dan op de racebaan van de Grote Prijs, te midden van de Cubaanse waaghalzen !

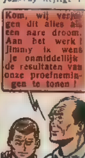
Het geheim van JIMMY

Bernard Luprade heeft Jimmy gevolgd tot in het huis van juffrouw Berthault Hij maakt prof Jou.ray heftige . . .

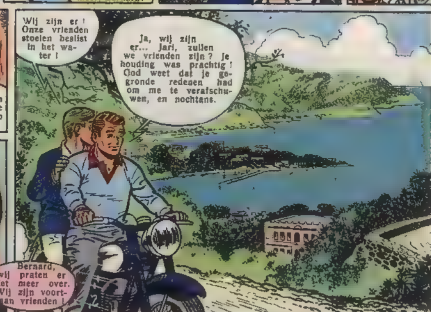

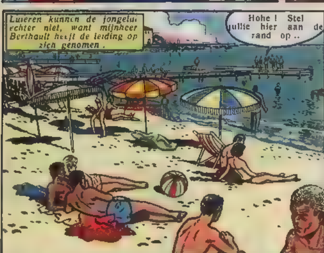

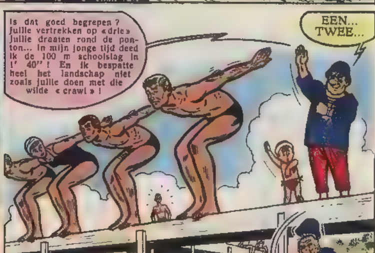

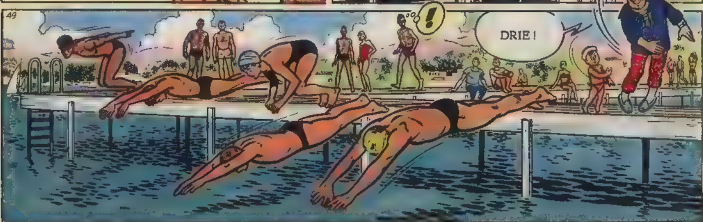

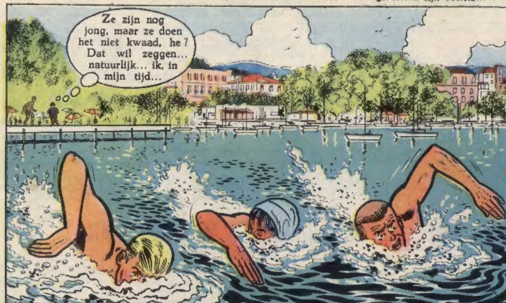

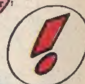
Van dezelfde auteur lees je het album

TORRENT door Raymond Reding

aar moet ten slotte toegeven dat de professor en zijn vrienden slechts door edele gevoelens zijn bezield...

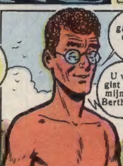

(Wordt voortgezet.)

VINCENT, VRIEND DER ARMEN

EROSIE

DE Brazilianen hebben vernomen dat de beroemde granietrots van Rio de Janeiro, het « Suikerbrood » genaamd, regelmatig afslijt ten gevolge van de wind en de regen. In enkele jaren tijd verdwenen tientallen tonnen. Toeristen, willen jullie het « Suikerbrood » bewonderen, haast jullie dan want binnen enkele eeuwen is er geen « Suikerbrood » meer te Rio...

Beste Vrienden,

Allereerst mijn hartelijkste dank voor de vlijt waarmee jullie de detective-raadsels oplost en vervolgens een welkomstgroet aan de versgebakken speurders Freddy Vermassen, B.P.S. 6 B.S.D.; Mimi Vanbeveren, Leuven, Angèle Heyligen, Beverlo; Gaby Broos, Essen; Paul Sinsinian, Antwerpen; Aart op de Laak, Amsterdam; Georges de Block, Leopoldsburg; Beatrice de Sweemer, Gent.

Vrienden, ik verwacht weer een berg puike oplossingen en wens jullie reeds bij voorbaat veel succes toe!

RIK

GEEN VREEMDELINGEN GEDULD!

STEINBECK, de beroemde Amerikaanse auteur, vernam op zekere dag dat het Engels fregat « Puma » geen mascotte bezat. Hij schonk de bemanning van het fregat een levende puma en zond het prachtig dier onmiddellijk per vliegtuig op. De Engelse zeelui waren opgetogen en schreden in paradepas naar de vlieghaven om de mascotte met veel eerbewijzen en tromgeroffel in ontvangst te nemen. Bijna tegelijkertijd ontving de commandant van de « Puma » volgend telegram van de admiraliteit: « De Royal Navy verbiedt de puma aan boord van het schip te komen. Een artikel uit het marinereglement zegt inderdaad: het is de vreemdelingen strikt verboden in te schepen aan boord van een eenheid van de Navy! »

En nu slijt de puma vredige dagen in de Londense Zoo...

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :
11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Het Ganzenspel 200 punten

De Puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.

België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.

De 'Meesterwerken van de Schilderkunts. Deel I en II 50 F.

De ,Geschiedenis van de Wereld 29 F.

[illegible] KUIFJE dienst T [illegible] Spaaklaan, 1-7, Brussel 7 [illegible] KUIFJE'S WINKEL [illegible]

Om veel KUIFJE'S BONS te sparen, vraag je steeds de produkten :
VANDENHEUVEL — HACOSAN
PANTOFFELS ESKIMO
KINDERBOTTINES MARATHON
SKI -- FRANCO-SUISSE -- PANA
CLE D'OR — PALMAFINA
LOMBARD COLLECTIE
PAPETERIE-ARTIKELEN
VICTORIA — MATERNE
VULPEN LE TIGRE
HORTON PRODUKTEN
JU'CY & WHIP — TOSELLI
PALMOLIVE — COLGATE
PROSMANS — ZWARTE KAT
NOSTA

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P. H. Spaaklaan, 1-7 (Barsplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a. Van Volxemlaan, 290-292 Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2.50	180.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 9.—	[illegible] F.

